

FEKETE VINCE

Ad revidendum

*„s én csak állok a nagy út fordulóján, minthogyha
várnék valami csudát”*

felemelő lélekmelengető csodálatos ünnepség a nénik és a bácsik találkoznak a többi nénivel és bácsival akik sok-sok évvel ezelőtt még ugyanolyan lányok és fiúk voltak mint a mostaniak a szervezők Máté Péter szavaival invitálják szívhez szólóan a vendiákokat és az esemény fényét emelő tanáraikat akik atyai tanácsokkal látják el őket és segítenek a múlttól emlékezni és feltöltődni hittel és szeretettel álmokkal és vágyakkal és hivatástudattal rövid megható éneklés után

J. A. szavait idézik miszerint egész népüket fogják nem középiskolás fokon tanítani majd meghallgatják egykori osztálytársuk költeményét hogy *a tiszta szűz tűzből még vajon lobog-e a láng merre visszhangzik ma az a vidám dal van-e még a tarisznyában pogácsa fánk mit útravalónak a skólájuk nekik szánt* aki keresetlen szavakkal mondja el hogy ők egy nagy család a mai elmagányosodó világban s hogy a széthúzás történelmi hibánk turáni átok kudarcunk legfőbb oka nagyszerű

nagyszerű nagyszerű találkozó az ősi Alma Materben *most végző* diákok az alkalomhoz illő verses-dalos-gitáros összeállítást mutatnak be a nénik és a bácsik szemüket törülgetik mialatt a diákok lelkesen énekelnek és szavalnak és közben titokban megsaccolhatják hogy milyenek lesznek ők is húsz huszonöt vagy harminc év múlva ami nem valami szívderítő élmény számukra majd bevonulnak a vendiákok az egykori osztályukba ahol hosszan mesélik hogy kinek van már unokája kinek a

gyereke mit ért el eddig s milyen nagyszerű „fiúk” és „lányok” ők mindannyian mennyire is vitték az életben felemelő lélekmelengető csodálatos csodálatos ünnepség aztán a buli következik egy elhagyatott világvégi vendéglőben egykori fatelepek vágterek szomszédságában ahol az éjszaka kellős közepén beleordítják a világba és az erdő sötétben hallgató mélyébe a bánatukat hogy abból amire húsz huszonöt-harminc évvel ezelőtt felesküdték tkp. nem valósult meg semmi hogy megkeseredett az életbe

belefásult emberek lettek mindannyian majd az ott csordogáló patak mellett eléneklik a *Kedves édesanyám látod édesanyám mért szültél a világra* kezdetű nótát és sírnak egyet a hajnali derengésben és sokszoros és vontatott búcsúzások ölelgetőzések puszkodások után a feleségek a direkt erre az alkalomra kirendelt barátok vagy taxisok hazavezetnek és átadják a megfáradt testeket a hitvesi ágyak másnap pedig kezdődik minden előlről ugyanonnan ugyanúgy a bácsik és a nénik nem emlékeznek vagy igyekeznek már nem

emlékezni semmire sem felemelő lélekmelengető csodálatos csodálatos nagyszerű ünnepség